

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۹ دسمبر ۲۰۱۷

کور خود بینای مردم

پنجشنبه ۰۷ جدی ۱۳۹۶ - کابل: دیروز ۶ جدی بود، روزی که از طرف بسیاری ها به "سیاهروز ۶ جدی" بحق نامگذاری شده است. به ارتباط این روز اکثر رسانه ها اعم از رادیو ها، تلویزیونها، جراید، روزنامه ها، سایتها و فیسبوکها و ... بیشترین مطالب شان را به بررسی این سیاهروز اختصاص می دهند. وقتی انسان به مجموع نشرات نظر می اندازد، و می خواند و می بیند که چگونه تقریباً همه، چنان روز فاجعه آمیزی را تقبیح می کنند، در مرحله اول به انسان نوعی مسرت و شادمانی و غرور دست می دهد، غرور و شادمانی از این که در افغانستان عرق ملی بین مردم از بین نرفته، مردم تا هنوز می دانند که کدام روز و کدام حرکت قابل تقبیح و نکوهش است، و کدام روز و کدام حرکت قابل تمجید و افتخار.

مگر وقتی انسان می خواهد اندکی بیشتر از عوامزدگی و عوامگرایی که استعمار آن را دامن زده تشدید می نماید، پایش را فرا تر بگذارد و به همان رسانه ها اعم از تلویزیونها، رادیو ها، جراید، روزنامه ها، مجلات، سایتها و فیسبوکها مراجعه می کند و می خواهد حرفی، کلمه ای و حتا اشاره ای به ارتباط اشغال مجدد افغانستان به وسیله ۴۴ کشور اشغالگر و جنایاتی که امپریالیزم امریکا و شرکاء در افغانستان انجام می دهند، بیابد و بخواند، دیده می شود که با تأسف در اکثریت قریب به اتفاق آن رسانه ها خبری از آن وجود ندارد.

آنها چنان تمام هم و غم خود را به ارسال چند داو و دشنام، آنهم برخاسته از تعلقات ایدئولوژیک خودش، به شوروی اختصاص داده و می دهند، تو گویی در تاریخ نیم قرن اخیر افغانستان، این تنها ۶ جدی بود که سیاهروز بود و اشغال افغانستان از طرف باند های منوط به اسلام سیاسی- مجاهد و طالب- و از همه بد تر اشغال افغانستان به وسیله ۴۴ کشور و در رأس همه امپریالیزم امریکا، نه تنها سیاهروز نیست، بلکه روزیست که قرعه سعادت و خوشبختی مردم در آن برآمده است.

نمی دانم شما چه فکر می کنید، مگر به نظر من "شاه شجاع درانی" را دیدن و "بیرک کارمل" را ندیدن، تبارز برجسته ای از شرافت فروختگی است، "بیرک کارمل" را دیدن و حاکمیت "اسلام سیاسی" و مصایبی را که بر خلق روا داشتند، باز هم تبارز آشکار حراج و جدان و شرافت است، نشانندن و برداشتن منادیان "اسلام سیاسی" را دیدن، مگر اشغال افغانستان به وسیله ۴۴ کشور و در رأس همه امپریالیزم امریکا و شرکاء من جمله انگلیس دشمن دیرینه

خاک، مردم، زبان و فرهنگ ما را ندیدن، نه تنها حراج وجدان و شرف است، بلکه حراج ناموس، فرهنگ و تاریخ کشور نیز می باشد.

امیدوارم روزی برسد که قلم به دستان کشور، این را درک بتوانند که تنها از ۶ جدی یاد کردن، بار آنها را سبک نمی سازد، بلکه به تناسب فهم شان، سکوت و احتمالاً تأیید شان از اشغال جدید، مسؤلیت آنها را در قبال تاریخ و فرزندان آینده کشور معین می دارد.

دیده شود چه می شود!!